

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نپاشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

National Characters

شخصیت های ملی

سازمان انقلابی افغانستان

۲۹ اگست ۲۰۱۹

یاد رفیق توخی، مبارز نامدار و پایدار گرامی باد!

با تأسف و اندوه فراوان اطلاع یافتیم که رفیق عزیز، مبارز نامدار و نویسنده و شاعر ارجمند، زنده یاد رفیق کبیر توخی بعد از چند روز مجادله با مرگ، برای ابد چشمانش را بسته و قلب مالامال از عشق او به برابری انسان‌ها از تپیدن باز مانده است. سازمان انقلابی افغانستان درگذشت رفیق توخی را به جنبش انقلابی کشور و بخصوص رفیق رحیمه توخی تسلیت می‌گوید.

زنده یاد رفیق توخی، شکوهمندانه زیست و با وقار یک کمونیست جاودانه شد. زندگی او سراسر مبارزه و کار بود. جوانی‌اش را با مبارزه آغاز کرد، سال‌های سال پشت میله‌های مخوف زندان‌های خادیس‌ها با مشت‌های گره شده، سرود آزادی خواند و تا آخرین لحظات زندگی مدافع صادق، راستین و متعهد سنگر آزادی‌بخش باقی ماند.

زنده یاد رفیق توخی، استاد و معلم ما بود؛ ما از او فراوان آموختیم. آموختیم که هیچگاه یأس و نومیدی بر ما چیره نشود، هرگز به تقاعد از مبارزه نیندیشیم و از کار و پیکار خسته نگردیم. او با زندگی‌اش، برای ما درس‌های گرانبها به جای گذاشت. او با زندگی گوه‌ربارش به ما یاد داد که میله‌ها و کوته‌قفلی‌ها کمر یک کمونیست را خم کرده نمی‌تواند؛ به ما یاد داد که انحلال تشکیلاتی، رزمندگی یک کمونیست را از میان برده نمی‌تواند؛ او به ما آموختاند که مبارزه کهولت و پیری نمی‌شناسد و یک کمونیست مبارز می‌میرد. با وجودی که بارها نوشته بود که دیگر «آفتاب سر کوه شده» ولی دایم می‌گفت: تا زنده‌ام، برابر توانم می‌رزم؛ و چنان که گفته بود تا پایان زندگی‌اش رزمید.

رفیق توخی، با اخلاق کمونیستی مجهز بود. مارکسیزم، لنینیسم، اندیشه مائوتسهدون را علم رهایی تمام ستمدیدگان می‌دانست و مدافع سرسخت این علم بود. او با این سلاح به جنگ الدنگ‌هایی رفت که با پخمیگی تلاش می‌کنند مارکسیزم را زبون، خوار، حقیر و مبتذل کنند. او، آنانی را که جرأت مبارزه سیستماتیک، طولانی و عملی ندارند و به بیماری شهوت شهرت مبتلا هستند و با واژه‌های مسخره «چپ سنتی» و «چپ پیر» در کارزار ارتجاعی ضد ستالین و

مائوتسهدون خستگی ناپذیر عرق می‌ریزند و با ترکیب ناهنجار و زشت «چپ مدرن» و «چپ جوان» در منجلاب انارشیزم، بی بندوباری فکری و جلت‌رنگ بازی «مارکسیستی» گیر کرده اند؛ دشمنان نقاب پوش مارکسیزم - لنینیزم، اندیشه مائوتسهدون می‌دانست و از مبارزه سازمان انقلابی افغانستان علیه این خط‌شدیداً ارتجاعی، حمایت می‌کرد.

زنده یاد توخی، ما را در مبارزه علیه «مائویست»‌های «شورشی»، «عمدتاً مائویست‌های» توایی، «حزب» انجویی و تشکلات دیگر که متأسفانه از برش انقلابی تهی شده اند، تنها نگذاشت. ایمیل‌های فراوانی به ما نوشت، نامه‌هایی میان ما رد و بدل شد و در این مبارزه نشان داد که انسان اصولی و یک انقلابی قاطع است؛ رک و راست می‌گفت «می‌توانستم ساکت باشم و «کاکا» باشم»، اما حقیقت برایم مهمتر و ارزشمندتر از همه چیز و همه روابط شخصی بود.

رفیق توخی، به کار و پیکار «سازمان انقلابی افغانستان» اهمیت فراوان قائل بود. همیشه با تواضع و فروتنی انقلابی‌اش از کار و مبارزه رفقاء در داخل ستایش به عمل می‌آورد و نگران وضع امنیتی رفقاء می‌بود. با اندک تأخیر در تماس و رابطه، از هر طریق ممکن تلاش می‌کرد از وضعیت رفقاء در داخل مطلع شود و از سلامتی آنان اطمینان حاصل کند. او با خضوع و تواضع، دو سه نوشته، از جمله خاطرات زندانش را به سازمان انقلابی افغانستان تقدیم نمود، برای زنده‌یاد رفیق پاغر رهبر و بنیانگذار «سازمان انقلابی افغانستان» شعر سرود و نوشت؛ از رهبران شهید جنبش انقلابی کشور ما قاطعانه دفاع کرد و از افشای جنایات امپریالیزم امریکا - ناتو، سازمان‌های استخباراتی و دول مرتجع منطقه، دست نکشید.

این مبارز عزیز با وجودی که به مرز هشتاد سالگی رسیده و سخت بیمار بود و چشمانش به مشکل می‌دید، اما نوشته‌های سازمان را با دقت تمام مطالعه می‌کرد، نظرات و انتقاداتش را با رفقاء شریک می‌ساخت و در تقویت این نوشته‌ها از هیچ نوع مساعدت و کمک دریغ نمی‌کرد. او با این جدیت، با این پشتکار، با کار در هشتاد سالگی، با نوشتن در بیماری عملاً برای ما می‌آموختند که انقلاب نقطه پایانی ندارد.

در ۳۰ جون ۲۰۱۳ ایمیلی از او دریافت نمودیم. در کنار مسائل دیگر، کوتاه نوشته بود: «در ایمیل بعدی چند قطعه فوتوی خود را تقدیم تان می‌نمایم. طور معروف «ما آفتاب سر کوه شده‌ایم». مسلماً تا زنده‌ام، برابر توانم می‌رزم. در نبود ما، هر گاه شما رفقای جوان لازم دانستید می‌توانید آنها را نشر نمائید.» اکنون که آفتاب به قله بلند کوه رسیده و همانجا شرافتمندانه و شکوهمندانه غروب کرده، ما سوگند یاد می‌کنیم که یادش و راهش را در هر طلوع، در هر روشن و روشنتر نگه داریم.

سازمان انقلابی افغانستان با از دست دادن یکتی از فرزندان صدیق جنبش چپ کشور و یکتی از هواداران متین و پیگیر خود، اعلام می‌کند که زنده یاد توخی، به حیث یک کمونیست انقلابی، بزرگ زیست و با شکوه درگذشت! ما تعهد می‌بنیم که راه او را با انرژی بیشتر، با تلاش بیشتر و با از خودگذری بیشتر، قاطعانه ادامه دهیم و در کار و پیکار انقلابی لحظه‌ای هم درنگ نکنیم.

یاد و خاطرات زنده یاد رفیق کبیر توخی گرامی باد!

مرگ بر امپریالیزم

در راه سوسیالیزم، به پیش!

سازمان انقلابی افغانستان

۶ سنبله ۱۳۹۸